

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM , Gyldendal, 1971), s. 136. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952570384448.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

Forfatteren af *Allwills Papirer*, *Kunsthaven*, *Woldemar* og den lille uskatteerlige Bog: *Etwas, das Lessing gesagt hat*, ** er en ^{*}—^{*} 137 rank, overmaade velskabt, aasynskiøn, og i Væsen ubeskrivelig behagelig Mand. Hans store og gode Aand fremlyser umiskiendelig i ethvert Træk af hans Ansigt, som den, efter alt hvad jeg har hørt, fremskinner i hvert Træk af hans velgiørende Liv. Tanke og Følelse ere i hans lærerige og venlige Omgang, som i hans Skrifter, ægte viede til hinanden. Det er een af de fortrinligste Mænd jeg meest agter og elsker paa Jorden; og fra det Øieblik, jeg lærte at kiende hans Hierte, tæller min Hengivenhed og Beundring ikke syv Stier af første Rang, der med lige Glands straale i min Forestilling paa Menneskehedens Himmel. Med inderlig Glæde og Taknemmelighed erindrer jeg hver Spadseregang med denne Ædle, hver Underholdning, hvori han skiænkede mig styrkende Sielenydelse og qvægende Trøst. Hans Omgang var mig saa overvættes behagelig, at jeg kun sparsom overlod mig til samme, af Frygt for at tabe for meget, ved dens Ophør. Jeg følte, at jeg i min daværende Forfatning ikke borde udsætte mig for et altfor smertefuldt Tab, og valgte med haardnakket Selvfornægtelse en vis Afstand fra et Lys, der i det Øieblik, samme blev mig uundværligt, maatte slukkes. Ogsaa tilbageholdt mig, ved mit Ophold i Pyrmont, en vis beskeden Stolthed fra alt for meget at nærme mig de Personer, der vandt min fortrinlige Agtelse. Bestandig at tage, uden at giengive det mindste, er mig utaaleligt; og hvad kunde jeg svage, dumme, haabløse Fremmede giengjælde i min nærværende Forfatning? Alt hvad der stod i min Magt var matte Blik og svage Haandtryk. Jeg undsaae mig over mig selv i alle Henseender for alle, der ikke kunde see mit Hierte, det eneste, som min Skiæbne ikke havde fordærvet.